HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר והתניא תשעה עשר טלאים לא יאמר אברור עשרה ואטול מהן אחד והשאר פטורין אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל מהן אחד והשאר פטורין תרגמה רב הונא בר סחורה קמיה דרבא בריגלא [א] בדיר שיש לו שני עד פתחים עסקינן ויצאו ט' בפתח זה וט' בפתח זה דהאיך חד חזי להכא ולהכא ולישני ליה כגון שמנה תשעה וכי מטא עשרה קרי חד מרישא קסבר עשירי מאליו קדוש ולישני ליה (א) בגורן [א] ומנאן זוגות זוגות קסבר עשירי למנין בהמות הוא קדוש אר"נ בר יצחק זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה [ב] דשני ליה (ב) שמעתא בריגלא כשמעתיה: מתני' יצאו שנים כאחת [ב] מונה אותם [ג] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי [ד] מקולקלין [א] [ג] קרא לתשיעי עשירי ולעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי שלשתן מקודשין התשיעי נאכל במומו והעשירי מעשר ואחד עשר קרב שלמים ועושה תמורה דברי ר' מאיר א"ר יהודה וכי יש תמורה עושה תמורה [ג] אמרו משום ר"מ אילו היה תמורה לא היה קרב קרא לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי ולאחד עשר עשירי אין אחד עשר מקודש [ד] זה [ג] הכלל כל שלא נעקר שם עשירי ממנו אין אחד עשר מקודש: גמ' אמר ר' יוחנן [ד] מנאן זוגות זוגות קינטרן קינטרן עשירי [ה] למנינו הוא קדוש (ג) למנינו מאי רב מארי אמר [ה] למנין שלו הוא קדוש רב כהנא אמר למנין בהמות הוא קדוש תנן יצאו שנים כאחת מונה אותן [ו] שנים שנים מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין בשלמא למאן דאמר למנין שלו הוא קדוש משום הכי הוו תשיעי ועשירי מקולקלין (ד) [ז] ולעשירי קא קרי ליה תשיעי ולאחד עשר עשירי אלא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש לתשיעי תשיעי קא קרי ליה ולעשירי עשירי קא קרי ליה אמר לך רבי יוחנן כי אמינא אנא היכי דאיכוין [ח] לאפוקי זוגות זוגות היכא דנפק ממילא לא תא שמע [ו] מנאן למפרע עשירי שבמנין הוא קדוש בשלמא למאן דאמר למנין בהמות הוא קדוש שפיר אלא למ"ד למנין שלו הוא קדוש עשירי חד קרי ליה אמר רבא הואיל ואיתיה במנינא פרסאה דקרו לעשרה חד:

לא יאמר אברור עשרה. הכחושים והשאר פטורין משום דלא נשתיירו אלא חמשה דלאו בר עישורי נינהו: **אלא כונסן לדיר.** כולן בין כחושים בין שמנים. ותרי מילי אשמועינן חדא דאינו יכול לברור הכחושים וחדא אע"ג דלא נשתיירו אלא חמשה לא מצי למימר דליהוו פטורין לגמרי אלא מצטרפין לגורן אחר. וכמדומה [ט] דלא איצטריך למימר דהא אמרינן לעיל (דף נז:) דחמשה לפני הגורן וחמשה לאחר הגורן מצטרפין לעשרה אלא הכי פירושו לא יאמר וכו' והשאר ליהוו פטורין עכשיו שלא אכניסם בדיר עם האחרים ואע"פ שהגיע הגורן אוכל למכרן ולשוחטם הואיל ולאו בני עשורי נינהו דאין הגורן קובע אלא דבר הראוי למעשר והנך חמשה לאו בני עשורי נינהו אלא כונסן לדיר כולן ביחד ומוציא עשרה והשאר מצטרפין לגורן אחר על כרחו שהוקבע בדיר למעשר ולא יוכל למכור ולשוחטם: **בריגלא.** בשבת שלפני הרגל שבו דורשים הלכות הרגל: **דהיאך חד.** שנשתייר באחרונה הוי מנין הראוי בין להכא ובין להכא ופוטר את כולן והוא עצמו קדוש הוי בין שילא בין שנשתייר באחרונה דעשירי קדוש מאליו: **קרא חד מרישא.** שלא קראו עשירי אלא התחיל למנות כבתחלה אחד שנים שלשה ונמצא דהתשעה עשר היה עשירי ואפילו התשעה שמנה מתחלה נפטרו במנין הראוי: **מאליו קדוש.** אע"פ שקראו אחד ונמצא שהתשעה אחרונים לא יהו פטורין: **זוגות זוגות.** שנים כאחד וזוג עשירי לא היה רק אחד ויפטרו כולן במנין הראוי דההוא חד בתרא חזיא להכא ולהכא: **למנין בהמות.** דלא אזלינן אחר פיו שאומר אחד שנים אלא אחר בהמות שהוציא וכיון שהוציא חמש זוגות שהן עשרה בהמות הוי חד מינייהו קדוש ואינך [פ] כולן דהוציא לאחר כן במאי ליפטרי הא לא הוי מנין הראוי: **זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה** (ה) **דאשנייה ליה לרבא כשמעתיה.** כלומר זכתה אמו של רב הונא בר סחורה שילדה בן כמותו שידע לתרץ לרבא שמועתו בתוך הדרשא ותרצה לו בשיטת שמועתו דהא [צ] דקאמר לעיל [נט:] מנין הראוי פוטר והכי קא מתרץ רב הונא הכא דהא חד חזי להכא וחזי להכא: **מתני' תשיעי ועשירי מקולקלין.** כלומר אותו שקרא הוא תשיעי דהיינו עשירי ואותו שקרא הוא עשירי דהיינו אחד עשר עומדים נקלקלה שהוא סבור על התשיעי שהוא חולין ועל העשירי שהוא מעשר ואם עשה כן ולא נמלך בב"ד הרי הן [ז] מקולקלין כדקתני סיפא קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים. פ"א הויין מקולקלין דלא חל עליהן קדושה ליקרב אלא נאכלין במומן דאע"ג דבעלמא אם קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי העשירי קרב מעשר והאחד עשר קרב שלמים כדלקמן הני מילי היכא דלא טעה אלא מתשיעי ואילך אבל הכא [ח] כל המנין [י] למעלה מתשיעי דקרא לשמיני שביעי ולשביעי ששי או לתשיעי שמיני לא הוו עשירי ואחד עשר קדושים ליקרב הואיל וטעה כל כך והא דקתני יצאו שנים כאחת לא מיירי מתשיעי ועשירי דהא מתשיעי ואילך קמפרש רבא דינא בגמרא [ע"ב] אלא הכא מיירי כגון דטעה בחשבון מתשיעי [יא] ולמעלה כגון שיצאו שנים בשמיני וקראן שמיני אי נמי יצאו שנים בשביעי וקראן שביעי והא דקתני לקמן מנאן למפרע העשירי קדוש שהוא כדמפרש טעמא [ט] דמייתי לה במנינא דפרסאי דקרו לעשרה חדא. ואית דמפרשי משום הכי מקולקלין דמיירי כגון דנתכוין למנותן אחד ובמס' נזירות בפ' ב"ש (דף לג.) אמרינן גבי מעשר טעותו ולא כוונתו ולא נהירא משום דא"כ אפי' קרא לתשיעי עשירי [כ] נמי ליהוי מקולקל בלא יצאו שנים כאחת ועוד למאן דפליג התם דאמר טעותו ואפי' כוונתו מאי איכא למימר. ובנמוקי ר' [ל] מצאתי דמקולקלין היינו דקדושה חלה עליהן [ו] ומספקא ליה אמאי נקט לשון מקולקלין והכי נהירא טפי ואיכא למימר דפרושי קמפרש במשנה עצמה מ"ט מקולקלין משום דקרא לתשיעי עשירי וכו': **קרב שלמים.** בגמ' [ע"ב] מפיק מקרא: **וכי יש תמורה.** לאחד עשר שקראו עשירי היינו תמורת מעשר ובמס' תמורה (יג.) גמרינן דאין תמורה עושה תמורה משום דכתיב תמורתו [ויקרא כז] ולא תמורת תמורתו: **אילו היה תמורה.** אותו אחד עשר לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה כדגמרינן במס' תמורה (ה:) [מ] [מעשר העברה העברה מבכור ובכור דרשינן הם קריבין ואין תמורתו קריבה] אלא ודאי מדקרב שלמים הקדש ראשון חשבינן ליה ולכך עושה תמורה כדין שלמים אחרים: **ממנו.** מן הי' עצמו: **גמ' קונטרין.** למאות שמנה כל מאה ומאה ביחד: **למנין שלו הוא קדוש.** מנין י' שהוא מונה שלאחר שמנה ט' מאות הוי הק' עשירית קודש: **למנין הבהמות.** דלא אזלינן בתר מנין שלו אלא כשמנה ה' זוגות בהמות שהן י' בהמות הוי מיד [יב] מעשר בתר מנינו: (ו) **ולי' י' קא קרי ליה.** האי קא קרי ליה לאו דוקא אלא כלומר אמאי מקולקלים הא אמרת דט' למנין בהמות הוי ט' וי' הוי עשירי דלא חיישינן [נ] למנין שלו וכיון דלא חיישינן [יג] אחד עשר שהוא קורא עשירי ועשירי שהוא קורא תשיעי אמאי מקולקלין ליהוי אחד [יד] עשר שלמים ועשירי מעשר: **היכא דנפק ממילא לא.** אמרינן למנין בהמות קדוש אלא בתר מנין שלו נמי אזלינן: **מנאן למפרע.** שהראשון שילא קרא עשרה והב' תשעה והג' שמנה וכן כולם עד אחד העשר שבמנין שקרא אחד הוי קדוש:

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים ואם מנאן אחד תשיעי ועשירי מקולקלין. פ"ה כגון שילאו שנים כשהגיע לששה או לשבעה ומנאן אחד ועל [טו] כן קרא העשירי למנין בהמות תשיעי והאחד עשר עשירי אע"ג דבסמוך אמר קרא לעשירי תשיעי ולאחד עשר עשירי עשירי מעשר ואחד עשר שלמים הכא מקולקלין משום דמנה אחד [טז] בשנים שילאו כאחד ומספקא לן אם נעשין כאחד ע"י שמנאן אחד או לא [יז] ואע"ג דאיכא מ"ד בגמרא עשירי [ק] למעשר בהמות קדוש דמה [יח] שמנאן אחד משוי ליה ספיקא [ר] ואותו הקרוי תשיעי הוי ספק תשיעי ספק עשירי והקרוי עשירי הוי ספק עשירי [יט] ספק [ש] קדוש ליקרב:

רש"י כת"י

וכל

והתניא וכו' והשאר פטורים. ולא אמרת מצטרפין לגורן אחר: **ברגלא.** בשבת ששואלין הלכות הרגל ל' יום לפני הרגל: **להכא ולהכא.** ומפטרי האחרים במנין הראוי: **וכי מטי עשרה.** ובעי למקריי' י' קרייה חד כמרישא והתחיל למנות א"ב ג"ד והוי אחרון שהוא י"ט עשירי למנין אחרון ונפטרו בי' וט' ג"כ נפטרו במנין הראוי ול"ל לאוקמא בב' פתחים: **קסבר מאליו קדוש.** אע"ג דקרייה חד והט' [ס] אחרונים לא הוו להו שום פטור הלכך אוקמוה בב' פתחים: **ולשני ליה כגון שמנאן זוגות.** כשילאו ב' קרנהו חד ולד' קרנהו תרי וכי מטי לט' נפקי י"ח והט' [ס] ילא בעשירי הלכך כולן פטורים דכל זוג וזוג איכא חד דמפטר בי' אחרון וחד דלא מפטר וכיון דאין יודעין איזה ט' חייבין כולן פטורין כדקתני מתני' [נח:] קפץ אחד מן המנויין לתוכן כולן פטורין: **קסבר י' למנין בהמות קדוש.** דמן ה' זוגות ראשונים הוי ה' האחרון קדוש ואע"ג דהוא קרייה ה' ותו לא מפטרי ט' אחרונים והט' הוי חייבים ודאי: **אמיה דרב הונא.** זכתה לבן חכם כמותו: **דשני ליה שמעתא.** לרביה: **כשמעתיה ברגלא.** שעלתה בידו תירוץ ההלכה לפני רבו כשמעתא דרביה דמנין הראוי וי' קדוש מאליו ברגלא שהיו העם מרודין ויצא טבעו: **מתני' יצאו ב' כא'.** זה אלל זה ברוחב הפתח מונה אותם ב' ב' כאלו יצאו זה אחר זה: **ט' ועשירי מקולקלין.** יצאו ב' בו' או בז' ומנה לשניהם כא' נמצא שהט' לחשבונו הוא עשירי לבהמות והי' הוא י"א ומש"ה הוו מקולקלין מלהקריב וירעו ולא דמי לקרא לי' ט' ולי"א י' הי' מעשר וי"א קרב שלמים דהתם נפיק א' א' וכי מטא ט' קרייה עשירי וי' קריי' תשיעי וי"א עשירי מבריר לכ"ע שהט' ט' והי' י' ואיהו הוא דשוגה [ע] וטעה הלכך קדוש העשירי במעשר גמור ושלפניו ושלאחריו קדושים מגזרת מלך כר"מ לקמן אבל הכא דילאו ב' בתחלה ביחד דדמו כא' ולא מבריר עשירי הלכך לאו מעשר גמור הוא מאליו וכדאמרינן [פ] איהו נמי לא הוי הלכך מקולקלין. ואית דאמרי להכי לא הוו קדושים גמורים עשירי מעשר וי"א שלמים משום דמתכוין הוא דלא טעה ואמרינן במס' נזיר בפ' (ב"ש) ב"ש אומרים הקדש טעות הקדש [לג.] גבי מעשר טעותו ולא כוונתו וטעות הוא חדא דר"נ אמרה ואיתותב ועוד דשמעתא וסוגיא דהכא בגמ' לא מתוקמא בהכי שפיר: **וכי יש תמורה עושה תמורה.** סבר ר"י דהאי י"א הוי תמורה דהאי י' כ"ד [ל] זה יהיה תחת י' דמי ואין תמורה עושה תמורה דכתיב והיה הוא ותמורתו [ויקרא כז] ולא תמורה לתמורתו בפרק קמא דתמורה [ה:]: **אמרו משום ר"מ.** אינה תמורה שאם היה תמורה לא היה קרב דתמורת מעשר אינה קריבה במס' תמורה בס"פ אלו קדשים [כא.] דכתיב לא תפדה כי קודש הם [ויקרא כז] הם מוקדשים ולא תמורתן ובבכור כתיב ולפי' [מעשר] מינה: **[גמ'] זוגות זוגות.** לב' מנה א': **קנטרים.** שהיה מונה עד מאה וקורא אחד וקורא ב' וכן עד אלף: **למנין שלו.** לזוגות זוגות קדושים ב' המעשרים ולקנטרים קדושים מאה העשיריי': **למנין בהמות.** זוגות זוגות קדוש אחרון שבזוג א"כ ולקנטרים קדושים אותם היוצאים בפתח עשירייס כגון בכל ק' וק' קדושים י' ואם ניכרים הרי טוב ואם לאו ירעו כולן: **בשלמא למ"ד למנין שלו.** חלה הקדושה מש"ה חלה קדושה קצת על הי"א שקרא י' וב' מקולקלים דלי' קרי ט' ולי"א י' ול"ד היכא דנפיק זא"ז וכי מטא ט' קרי ליה עשירי וכי מטי י' קרייה ט' וכי מטא לי"א קרייה י' דהתם מבריר י' שהוא י' גמור וקדוש קדושה ליקרב: **אלא למאן דאמר למנין בהמות קדוש.** ובתר מנינא דידיה לא אזלינן מידי בילא זוגות זוגות אמאי מקולקלין להויא (לבהמות עשירי גמור וכו')

מסורת הש"ס

א) קדושין נא. עירובין נ., ב) [ילאו תשיעי ועשירי כאחת תשיעי ועשירי מקולקלין כ"ה במשניות ועיין בתוס' לעיל יז: ד"ה אפשר כו' בסופו], ג) [הוריות יד.], ד) תוספתא פ"ז, ה) תשעה דהוליא ל"ק, ו) [דהוא רש"ש], ז) מקולקלין דלא חל כו' כל"ל והשאר שייך לקמן ל"ק, ח) ל"ל טעה בכל המנין, ט) ל"ל דאיתא, י) [לעשירי תשיעי רש"ש], כ) עי' גי' ל"ק, ל) כדקתני סיפא קרא לעשירי ט' ולי"א י' הי' מעשר וי"א קרב שלמים ומספקא ל"ק וכ"ה בס"י, מ) ל"ק, נ) ל"ל אלא למנין, ס) [נדל"ל והי"ט], ע) ברע"ב: דשינה, פ) אולי ל"ל והוא שקרא עשירי נמי לא הוה מעשר גמור הלכך מקולקלין, צ) ברע"ב: כמאן דאמר, ק) נ"א למנין בהמות, ר) דאותו ל"ק, ש) אחד עשר ואינו קדוש הס"ד ל"ק,

עין משפט נר מצוה

נ א מיי' פ"ח מהלכות בכורות הלכה יא:

נא ב מיי' פ"ח מהל' בכורות הלכה ה סמג עשין ריב:

נב ג מיי' שם הל' ג:

נג ד ה מיי' שם הל' ה:

נד ו מיי' שם הלכה ז:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ולישני ליה כגון דמנאן זוגות: (ב) שם דשני ליה לרבא שמעתא בריגלא: (ג) שם הוא קדוש מאי למנינו רב מארי: (ד) שם למ"ד למנין שלו וכו' דלעשירי קא קרי: (ה) רש"י ד"ה זכאי וכו' בר סחורה דשני ליה: (ו) ד"ה למנין הבהמות כו' בתר מנינו הס"ד אח"כ מ"ה לט' ט' קא קרי ליה ולעשירי:

שיטה מקובצת

[א] בגורן שמנאן אות ו' נמחק: [ב] סחורה דאשנייה ליה שמעתא לרבא בריגלא: [ג] שנים מנאן תיבת שנים נמחק: [ד] מקולקלין ס"א יצאו תשיעי ועשירי כאחת תשיעי ועשירי ורש"י לא גריס כן וכן משמע בגמרא: [ה] עשירי למנין הוא קדוש למנין מאי: [ו] שנים מנאן תיבת שנים נמחק: [ז] מקולקלין דלעשירי אות ו' נמחק: [ח] דאיכוין לאפוקינהו זוגות: [ט] וכמדומה לי דלא: [י] המנין מתשיעי ולמטה דקרא לשביעי ששי לשמיני שביעי ולתשיעי שמיני: [יא] מתשיעי ולמטה כגון: [יב] מיד האחרון שבזוג החמישי [מעשר] ולא אזלינן בתר: [יג] חיישינן למנין שלו: [יד] אחד העשר: [טו] ועל ידי כן: [טו] אחד השנים שיצאו כאחד דמספקא לן: [יז] או לא אפילו למ"ד בגמרא עשירי למנין בהמות: [יח] דמה שיצאו כאחת שנים ומנאן: [יט] עשירי ספק אחד עשר והוו מקולקלים וירעו עד שיסתאבו ויביא בדמי היפה שבהם שלמים ויאכלו במומן לבעלים ובקונטרס פירש בע"א הס"ד ותיבות קדוש ליקרב שייך לע"ב:

מוסף רש"י

והעשירי מעשר והאחד עשר קרב שלמים. ומה בין שלמים למעשר, שהשלמים טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק ונפדין במומן ותמורתן קריבה מה שאין כן במעשר (ערובין נ.).

רבינו גרשום

והשאר פטורין. מלצרפן אע"ג דהכניסן כולן לדיר: בריגלא. בשבת שלפני הרגל שדורשין בו. דהאי חד דנשתייר בדיר הי"ט חזי להשלים להכא ולהכא ואמרינן דספק מנין הראוי פטורין. ולישני ליה. אפילו בדיר של פתח אחד וכגון דמנה ט' וכי מטא י' קרא ההוא י' חד מרישא ומני עד עשרה דהשתא נפקו בין ט' ראשון בין ט' אחרון במנין הראוי: קסבר. רב הונא משום הכי ליכא לתרוצא הכי משום דהוי עשירי שקראו אחד לא כלום עבד דעשירי מאליו קדוש למעשר אפילו שלא קראו עשירי והנך ט' דמשתיירו לית בהו מנין הראוי וצריכי לאיצטרופי לגורן אחד אבל בב' פתחים דט' נפקי מהכא וט' מהכא וא' נשתייר ודאי ראוי להשלים הכא והכא: ולישני ליה. בחד פתח וכגון דמנאן זוגות זוגות שנים באחד עד שהגיע לט' הוו להו י"ח והוציא האחד שנשתייר וקראו עשירי לפטור הללו ט' והללו ט': קסבר. רב הונא: עשירי למנין בהמות הוא קדוש. ולא לחשבון המונה כלומר דלא אזלינן בתר מנין דידיה דמונן זוגות זוגות אלא כיון דנפקו ה' זוגות הרי י' בהמות והוי חד מנייהו קדוש ואידך ד' זוגות לית להו מנין הראוי ולא ליפטרו הלכך ליכא לשנויי הכי: זכאי אימיה דרב הונא בר סחורה. דאע"ג דלא הוה חכם כ"כ ותריץ לו הברייתא לרבא בריגלא לפני רבים וכיון כשתירצה לו כשמעתיה דרבא דאמר מנין הראוי פוטר: מנאן אחד. לאותן שנים התשיעי והעשירי מקולקלין דתשיעי הוי עשירי ועשירי הוי אחד עשר ושלמים ומעשר מעורבין זה בזה ואין נאכלין במומן דשלמים אית מנייהו חזה ושוק לכהנים ומעשר אין ממנו חזה ושוק לכהנים אלא אימורין למזבח ואי יהיב מיניה חזה ושוק לכהנים קא מייתי קדשים לבית הפסול דשמא כהנים לא היו מנויין לאוכלו מפני שיש להן קדשים אחרים ומשיירין אותו חוץ לזמנו ונמצאו באין לבית הפסול דהא חזה ושוק דמעשר ודאי מותר לישראל הלכך לית להו תקנה אלא שניהם ירעו עד שיסתאבו ויפדה האחד של שלמים במעות ואחר

רבינו גרשום (המשך)

כך נאכלין כולן לישראל: מנאן זוגות זוגות. וכשהגיע לזוג י' נטל ב' למעשר: קינטרין שמונה מאה ונוטל י' ממאה: למנין שלו הוא קדוש. כמו שהוא מונן: למנין בהמות כדאמרן: אלא למאן דאמר למנין בהמות קדוש אמאי מקולקלין א"כ הוה ליה כאילו קרא לודאי תשיעי תשיעי ולודאי עשירי עשירי: אמר לך ר' יוחנן. ומתרץ אליבא דרב כהנא דכי אמינא למנין בהמות קדוש היכא דאיכוון לאפוקינהו כולהו זוגות זוגות או קינטרין אבל הכא במתני' דנפק ממילא דקתני יצאו שנים כאחד מעצמו לא קדוש למנין בהמה אלא למנין שלו: מנאן למפרע. שלראשון קרא י' לשני ט' עד א': הואיל דאיתיה במנינא פרסא. דלעשרה קרו חד הוי האי חד כמו עשירי למנין שלו וקדוש [א] שלשתן מקודשות ולא קא מיירי בנתערבו: הט' נאכל במומו. כשיפול בו מום הואיל וקראו שם מעשר ומעשר גמור לא הוי להקרבה דהא תשיעי הוא אלא נאכל במומו: והי' מעשר. וחזי להקרבה אע"ג דקראו ט' די' ודאי מאליו הוא קדוש: ואחד עשר קרב שלמים. דמאחר דקדש י' ודאי הוי האיך שלמים ועוד מש"ה קדיש האי י"א דכיון דנעקר שם י' מי' ונקרא ט' וי"א נקרא י' מש"ה תפיס בו קדושת שלמים מאחר שקדש עשירי ודאי ועושה תמורה שאם המיר בהמה אחרת באותו אחד עשר הוי נתפס בתמורה: וכי יש תמורה עושה תמורה. כלומר האי י"א גופיה הוי תמורת מעשר כדקאמר בגמ' טעות מעשר תמורה הוי (או תמורה) והיאך עושה תמורה והלא אין ממירין וחוזרין וממירין: אמרי משום ר' מאיר אילו היה תמורה לא היה קרב. כלומר ודאי דאין תמורה עושה תמורה והכא האי אחד עשר לאו תמורה היא דלא הויא כשאר תמורה אלא שם מעשר איקרי עליה ולהכי קרבה אבל אי הויא תמורת הגוף של מעשר כדרך שאר תמורות לא הות קרבה דהא גרסינן בפרק ראשון של מסכת תמורה תנו רבנן לא יבקר כו' עד רבי אומר למה יצא מעשר מעתה לדונו בתמורת שמו ובתמורת גופו לומר לך תמורת שמו קרבה תמורת גופו לא קרבה. והאי אחד עשר תמורת שמו היא ולהכי קרבה ולהכי עושה תמורה דליתה כשאר תמורה דשאר תמורה תמורת הגוף הויא:

א) שייך למתני'